



Sfânta Scriptură lucrează nebănuît

de Gavriil STIHARUL

Sursa : <http://gavriilstiharul.wordpress.com/>

Nebănuite sunt conexiunile noastre lăuntrice. Totdeauna oferă câte o surpriză. Sfânta Scriptură lucrează nevăzut. După teologi, Sfânta Scriptură are un sens literal și un sens spiritual, acesta din urmă fiind subîmpărțit în sens alegoric, moral și anagogic. Concordanța profundă a celor patru sensuri asigură întreaga bogăție pe parcursul citirii vii a Scripturii în Biserică: Dar în Sfânta Scriptură, există pasaje care lucrează nebănuit, tainic, ascuns, nevăzut. Lucrează adânc. Lucrează minunat. Lucrează pur și simplu. Iată o listă, care a funcționat:

- **Pentru a înfrunta boala:**

„Iată că boala mea se schimbă în sănătate. Tu ai păzit viața mea de adâncul mistuitor! Tu ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!”
(Is.38:17);

- **Pentru a recăpăta pofta de mâncare:**

„Du-te și mănâncă cu bucurie pâinea ta și bea cu inimă bună vinul tău, pentru că Dumnezeu este îndurător pentru faptele tale.”
(Ecl.9:7);

- **Pentru a scăpa de necaz:**

„Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi” (Ps.91:15);

- **Pentru a scăpa de griji:**

„Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca?” (Mat.6:31);

- **Pentru a-ți regăsi buna dispoziție:**

„Dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți ceea ce voiți și se va da vouă” (Ioan.15:7);

- **Pentru a scăpa de sentimentul de nesiguranță:**

„Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!” (Mat.9:2);

- **Pentru a depăși disperarea:**

„Popor din Sion, care locuiești în Ierusalim, nu plânge! El se va milostivi la glasul strigătului tău și te va auzi degrabă!” (Isa.30:19);

- **Pentru a suporta sărăcia:**

„Dar pe sărac I-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire” (Ps.106:41);

- **Pentru a avea spor în tot ce faci:**

„Domnul Dumnezeuul tău îți va da cu prisosință spor la tot lucrul mâinilor tale, la rodul pântecelui tău, la rodul dobitoacelor tale, la rodul pământului tău, că se va bucura Domnul Dumnezeuul tău din nou de tine, cum S-a bucurat de părinți tăi, și-ți va face bine” (Deut.30:9);

- **Pentru a depăși tracul la examene:**

„Nu vă îngrijiți dinainte ce veți vorbi, ci să vorbiți ceea ce se va da vouă în ceasul acela. Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Sfânt” (Marc.13:11);

- **Pentru a căpăta curaj:**

„Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma ” (Luc.10:19);

- **Pentru a suporta singurătatea:**

„Și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin” (Mat.28:20);

• **Pentru a redobândi starea de calm:**

„Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze”
(Ioan.14:27).

Un caz ...

Iată un caz care s-a întâmplat demult. G., pe care îl știu personal, căzuse grav bolnav. În ciuda tratamentului cu antibiotice, starea lui se înrăutățea. Căzuse într-o depresie adâncă și aceasta făcea ca organismul lui să nu mai poată face față microbilor. Într-una din zile, aude la radio versul : “și dacă ramuri bat în geam “. Era un vers din Eminescu. Fără să știe de ce, închise ochii și simți o imensă bucurie. Simțea o atât de mare fericire ... încât îl repetă în ziua aceea de sute de ori. În următoarele zile, ca prin minune, doctorul constată că starea lui s-a îmbunătățit și că răspunde bine la tratamentul cu antibiotice. Ce avusese acel vers atât de deosebit, încât sa-l vindece ? După însănătoșirea lui deplină, avea să descopere. Atunci când era mic, mic de tot, își dorea atât de mult soldăței pe care îi văuse într-un raion de jucării. Tatăl sau refuzase atunci să îi cumpere. Într-o zi, micuțul se îmbolnăvi. O infecție a căilor respiratorii. Tratamentul nu progresa. Într-o seară, vântul se pornise. O ramură de gutui, care era mai lungă, lovea periodic în fereastra dormitorului său. O privea melancolic. Avea febră. Tatăl său intră în cameră și scoate dintr-un pachet soldăței mult doriți. Era tot ce-și dorise. Era fericit. A doua zi, doctorul constată o ameliorare netă. Bucuria darului îl vindecase. Sentimentul pe care îl simțise atunci se asociase cu ramura de gutui ce îi batea în fereastră, și se întipărise adânc în subconștientul lui. Când, după ani de zile, a auzit versul care îi amintea de ramura de gutui, sentimentul de fericire l-a copleșit. Dacă ne gândim ce importantă este perioada copilăriei pentru noi și cum ne marchează pe toată viața, înțelegem ce putere a avut acest vers. Cazul face parte din experiența mea și m-a marcat adânc.

Cuvintele Scripturii lucrează minunat

Dacă toate cuvintele care mișuna în jur sunt receptate de sufletul nostru și nebănuit intrăm în rezonanță cu unele, așa cum, prin legea rezonanței, o vioară începe să cânte singură doar fiind în imediata vecinătate a alteia, condiția fiind ca amândouă să fie corect acordate,

cu atât mai mult cuvintele Sfintei Scripturi vor intra totdeauna în nebănuită rezonanță cu sufletele noastre. Condiția ar fi ca Biblia să se găsească totdeauna în imediata noastră vecinătate, iar sufletul nostru să fie corect acordat.